

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 78. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm2956.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XVIII. Jerusalem og Babylon.

Babel, eller Babylon, laae ved Floden Euphrat, som løber fra Nord til Syd, mellem Jordan og Tigris, og det var den navnkundige Stad, hvor Tunge-Maalene forvirredes, da Menneskene efter Synd-Floden vilde bygt et Taarn, der kunde naae til Skyerne. Medens Ezechias levede, var det Babyloniske Rige meget ubetydeligt, men dog forkyndte Propheten Esaias ham, at hans Ætmænd skulde være Kammer-Tjenere hos Babels Konger, og al Jerusalems Herlighed blive deres Rov. Det skedte da ogsaa, inden hundrede Aars Forløb, thi allerede under Manasse, en vanartig Søn af den fromme Ezechias, tog Ondskab og Afguderer saaledes Overhaand i Landet, at Herren lod udraabe ved sine Tjenere, Propheterne, at nu skulde Jerusalem maales med Samarias Alen, 79og Davids Huus veies paa Achabs Huses Vægt, ja, nu skulde Jerusalem blive saa tom, som et Fad, man afvisker, og hvælver paa Kant. Det forsinkede vel, men afvendte ikke Fordærvelsen, at Manasses Sønne-Søn, den fromme Kong Josias, af ganske Hjerte traadte i Davids Fod-Spor, og haandhævede Mose-Loven, og bekæmpede Afguderiet, thi end ikke sine egne Sønner kunde han frelse fra den Ugudelighed, der nu som en rivende Strøm bemestrede sig baade Høie og Lave, og i disse hans Sønners Dage kom Straffen, og opfyldte Propheternes Trudsel, og Straffen kom fra Babel, hvor Chaldæerne, et Semitisk Folk, imidlertid havde stiftet et nyt Rige, som under den seierrige Nebukadnezar blev det mægtigste i hele Asien.

Den første Gang Nebukadnezar kom til Jerusalem, overgav den daværende Konge Jechonias sig godvillig til ham, og blev tilligemed over titusinde af de Ædleste bortført til Babel, men da Zedechias, som saa blev Konge, siden gjorde Opstand mod Nebukadnezar, og forsvarede sig haardnakket til det Yderste, da blev Jerusalem forstyrret, Templet lagt i Aske, hele Folket adsplittet, og Riget ødelagt.

I denne ulykkelige Tid levede og spaaede Propheten Jeremias, som selv blev saare mis80handlet af de vantroe Præster, og de ugudelige Høvdinge, fordi han taledede Sandhed, i Herrens Navn, om Rigets Undergang, men ihvorvel det var denne Prophets tunge Skæbne daglig at see, hvorledes Ondskaben modnedes, og Ødelæggelsen nærmede sig, indtil han saae sin Spaadom frygtelig opfyldt, paa Staden i Aske, og Kongen i Lænker, saa forkyndte han dog paa det Bestemtteste at kun i halvfjerdsinstyve Aar skulde Herrens Folk tjene Babels Konge, og derpaa komme tilbage til deres Land, og syngede med Fryd paa Zions Høie, saa al deres Sorg forvandlede til Glæde! 2 Kong. 21-25. Jer. 25. 29-31.